Konceptualno istraživanje

Tradicija Foruma za Novi ples (ipak) se nastavlja. Sa svakim novim korakom i projektom Forum postaje kvalitetniji, odlazeći sve dublje i dalje u preispitavanje i istraživanje starih ali i drugih i drugačijih formi scenske umetnosti. Novi Sad i Srpsko narodno pozorište, dobili su unutrašnju snagu novog scenskog pokreta od izuzetnog značaja za naše profesionalne pozorišne i baletske umetnike. Na kamernoj sceni SNP-a, Forum je predstavio u okviru iste večeri dve nove predstave: *Fragmenti*, domaćih koreografa Olivere Kovačević-Crnjanski i Saše Asentića i *Spoljašnje i unutrašnje krugove* holandskog koreografa Jensa van Dala. Potpuno različite kreacije, kako kažu autori nastale iz *različitih tradicija i iz potpuno drugačijih razloga*, iznele su na videlo rezultat višemesečnih istraživanja pokreta u određenim konceptima.

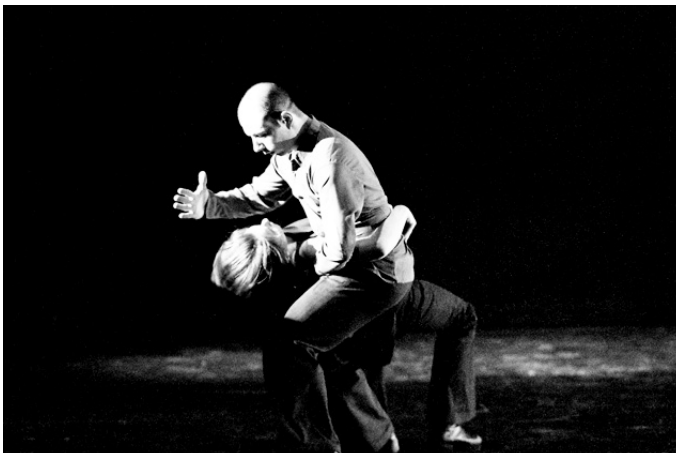

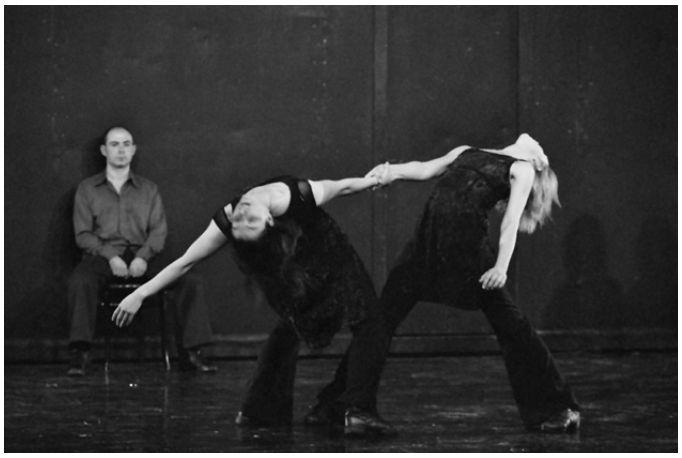

Fragmenti donose preispitivanje "našeg (prirodnog, ne naučenog) tela" i nasuprot njemu "tuđeg (ostvarenog ili nametnutog)". Razgolićavanje "društvenog tuđeg tela" i vraćanje njegovoj suštini bili su predstavljeni kroz fragmentalne, ne narativne slike i primere iz života, muzike, skinutih sa bilborda i ostalih materijala, bez druge namere sem oslikavanja stavova i promena u scenskom pokretu koji se tom prilikom dešavaju. Izvaredan trio (Andreja Kulešević, Frosina Dimovska i Saša Asentić), vešto su se igrali skrivenim i otkrivenim simbolima, čiji akcenat nije bio u formi koreografske kompozicije, već je uporište pronalaženo u suštini i ideji koju oni nose. Delimično nedovršeni i ne kristalno jasni *Fragmenti* doneli su novo konceptualno polje istraživanja improvizovanog pokreta koji je od izuzetnog značaja za kreativnost i dalji rad svakog igrača i koreografa. Ostavljeno na ivici onog što se naziva *work in progres* (rad u nastajanju) smatram da ova kreacija još uvek nije dobila svoj konačan oblik.

U drugom delu Foruma za novi ples, kreacija *Spoljašnji i unutrašnji krugovi* doslovno nas je napala svojom grubošću, agresivnošću i hitrinom koje su igrači izveli u perfektnoj uigranosti i iskrenoj emotivnosti. Četrdeset minuta vratolomnih kombinacija, ludački brzih i opasnih duetnih i grupnih preplitanja, skakanja, virtuoznih padova i sjajnih usporenih balansa, razuzdao je energiju koja ne samo da je prešla rampu već nas je navela da zanemimo pred usijanim osećanjem koje smo osetili i u publici. Iz nežnih dueta, koji su više puta izvodili Saša Krga i Frosina Dimovska u momentima predaha grupnih prolaza, izrastale su deonice ansambla koje su sledile nezaustavljivi bes i agresiju koja se na momente stišavala da bi opet buknula i povredila nas. Najiskrenija pohvala svim akterima i igračima među kojima bih izdvojila dve najuverljivije, "najbesnije" i najagresivnije igračice Jelenu Marković i Andreju Kulešević iz čijih se očiju i treperavosti tela video svaki unutrašnji prelom koji se dešavao na sceni. Fizički izuzetno zahtevna i dramaturški odlično uklopljena i zaokružena koreografija Jensa Van Dala prikazala je vrhunski kvalitet i neverovatan napredak naših profesionalnih igrača u ovoj oblasti umetničke igre. Nadamo se da će i šira baletska publika imati prilike da vidi ovu veoma uspešnu i vrednu predstavu, možda na nekim većim festivalima scenskih umetnosti kod nas. Bilo bi zaista šteta da ovakav projekat Foruma za novi ples ostane upamćen samo od strane malog broja publike. Da li su ga selektori Beogradskog festivala igre (već) videli?

Milica Cerović